

Empec de «téner» e los pescajons en febrièr :

« Al mes de febrièr dins la plana, lo monde tenon faches de pescajons. E dins la montanha, tenon aprestats pus lèu de palissons. La diferéncia entre pescajons e palissons pòt téner a l'encòp a la natura de la farina emplegada (blat pels pescajons, savoiard pels palissons) mas mai que mai al fach que la pasta dels palissons s'aprèsta a l'avanci amb un pauc de levat e que la cal daissar fermentar qualche temps a costat d'una sorga de calor abans de la cosinar. Sovent lo monde aprèstan la pasta al mes de decembre dins una brava topina e ne tiran pendent dos o tres meses, en tornant ajustar a cada presa de farina e d'aiga dins lo recipient per tornar far lo nivèl. »

En Albigés, la fòrma del verb « téner » seguit de participi passat marca : la continuitat d'una accion, l'abituda, l'insisténcia (endacòm mai existís « téner de + participi passat » tanben)...

Per exemple :

- Almes de febrièr dins la plana, lo monde tenon faches de pescajons.
  - Dins la montanha, tenon aprestats pus lèu de palissons.
    - Landon teniá passat aici.
  - Quand i a de nèu, teni agachat per plan veire ont es la rota.
    - Danièl, lo bodegaire, la ten conflada la craba.
      - Ten de cantat.
    - Un monsur que me teniá cilhat.

